

meget, at denne Sag ikke er kommet videre, at der slet ikke er begyndt paa Udførelsen endnu. Det kan være muligt, at der har været ført mange Forhandlinger, og at det har været nødvendigt at foretage dem, men jeg er ogsaa overbevist om, at disse Forhandlinger kunne overspindes i det Uendelige, indtil der kommer en enkelt Mand, der siger: Her skal Skabet staae, eller der skal Broen ligge; jeg skulde saaledes meget ønske, at den høitagtede Indenrigsminister snarest muligt vilde see at faae Sagen fremmet til Udførelse. Under de nærværende Forhold vil det unægtelig være vanskeliggere at faae begyndt paa Sagen, end det var i Begyndelsen af 1863, men jeg haaber dog ikke, at vedkommende Stift endnu i en lang Arrække skal undvære en Bro, som er af saa stor Vigtighed for det, og til hvis Udførelse for en væsentlig Deel paa Statens Beskøftning Rigsdagen har givet sit Samtykke. — Der har været talt om Chausséarbejder, og jeg er ganske enig i, hvad den høitærede Minister har udtalt om dette Punkt. Jeg anseer det ikke for muligt at standse Vedligeholdelsesarbejderne paa Chausséerne, da de ere høist nødvendige; at de kunne udføres med noget mere Økonomi, er unægtelig den almindelige Mening paa flere Steder i Landet, men det vilde føre for vidt, om man formeget vilde gaae ind paa en Detail derom. I Forbindelse med dette Punkt er der for første Gang opført paa Finansloven en Sum af 7,978 Rd., som Staten skal eftergive for Tab hos Veientreprenørerne. Jeg vil benytte denne Anledning til at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke kunde tilstaaes Amts- og Kjøbstadskommunerne en større Indflydelse paa Afgjørelsen af de Spørgsmaal, der vedkomme Veiarbejderne, end den, der hidtil har været tillagt dem. Der er, som bekendt, Tilforordnede saavel fra Amtsrådene som fra vedkommende Kjøbstad med Hensyn til Hovedlandvejsarbejderne i Kjøbstæderne, og disse Tilforordnedes væsentligste Virksomhed bestaaer i, at der forelægges dem Licitationskonditio-

ner over de Arbejder, der skulle udføres, men derimod er den endelige Approbation, Spørgsmaalet om, hvorvidt den vedkommende Bydende skal antages for god eller ikke, eller om hans Bud i det Hele skal antages, en Sag, der ikke bliver forelagt de Tilforordnede; den afgjøres uden deres Vidende af Veidirektionen. Jeg troer, at naar de Tilforordnede netop fik Indflydelse paa Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, vilde saadanne Tab som de heromhandlede ofte kunne undgaaes. Jeg erkjender imidlertid, og det skal jeg ved Siden heraf udtale, at det i mange Tilfælde, og navnlig med Hensyn til Steenleverancer vil være saa godt som umuligt at faae Sikkerhedsstillelse af Vedkommende. Det er jo meget vanskeligt for Veivæsenet at tilveiebringe Steen, og det vilde unægtelig i høi Grad vanskeliggjøre Tilveiebringelsen deraf, dersom man, hvad der ellers er Tilfældet ved Licitationer, vilde fordrø som Betingelse for at overdrage den Bydende en Leverance, at han skulde stille Sikkerhed; men der er dog sædvanlig hos de Tilforordnede en Kjendskab til den Befolkning, der møder ved Licitationerne og byder, saa at deres Mening dog vistnok bør indhentes om, hvorvidt Noget af de Bydende er paalidelig og solid, eller om han er en saa upaalidelig Person, at hans Bud ikke bør antages. Med Hensyn til Hovedlandvejsarbejderne i Kjøbstæderne finder jeg det næsten endnu mere billigt, at der tillægges de Tilforordnede en større Indflydelse, end der hidtil har været tillagt dem, fordi der ligesom paa Kommunernes Kasse overføres en stor Deel af de Tab, der ved saadanne Licitationer ere fremkomne, ligesom der ogsaa sædvanlig ved disse Arbejder overføres paa Kommunerne en stor Deel Udgifter, med Hensyn til hvis Afholdelse der ikke har været givet dem nogen som helst Raadighed. Til hvad den ærede Kjøbenhavnske Rigsdagsmand, der nys havde Ordet (C. B. Nimestad), hittede, skal jeg i Parenthes bemærke, at Hovedlandvejsarbejderne ingenlunde ville være fuldstændig afsluttede med den Udgift, der er opført paa den foreliggende